

Sommerliv

Sol, sommer, strand og vand. Jordbær, is, lange lune aftener med skønne solnedgange og pigernes latter og lyse hår.

Jo, det er sommer i Danmark. Også selv om det ikke altid kun ser ud som ovenstående.

Ferie er nogle dage uden arbejde eller skolegang, hvor man kan rekreere sig under forskellige former eller blot slappe af. Nogenlunde sådan står der at læse om ferie i Den danske Encyklopædi.

Og længe inden den første ferieuge blev indført for mange år siden, har man været klar over, at det kan være både nødvendigt, tiltrængt og såre vigtigt for mennesker ind i mellem at holde fri, hvile sig og slappe af. At holde frikvarter fra en hverdag, der kan være så fyldt med masser af gøremål, hårdt arbejde, fysisk som mentalt, og en kalender fyldt til bristepunktet.

Nogen mennesker kan endda blive syge, hvis de aldrig holder pause.

Lige nu er det som bekendt sommer i Danmark. For en god uges tid siden ringede landets skoler til sommerferie og bekendtgjorde, at det er tid til pause.

Og i nogle uger er det som om, at det ganske land holder pause.

Kort eller lang, alt efter, hvad det er muligt for hver enkelt af os, hvor i livet, vi er, af alder, af forskellige vilkår, eller om vi er raske eller syge. Og hvad vi ellers har hænder, hjerte eller hoved fyldt af.

Om vi bedst holder pause ved at sidde i en stol og læse den hele lange dag, plukker bær, maler stakit, saver brænde, rejser ud, oplever en masse nyt, er alene med os selv, sammen med mange eller få, rydder op, passer på vores børn eller andre, gør noget for nogen, går lidt til og fra eller noget helt andet.

Ja, det ved vi kun hver især. Og ingen andre kan i grunden helt vide, hvad det bedste eller det bedst mulige er for andre.

Børn har også brug for ferie

Dog er der nogen, der grundet deres alder og erfaring ikke selv kan bestemme, hvordan ferien skal se ud, eller hvor længe pausen skal vare.

Her tænker jeg naturligvis på de små mennesker, som er vores børn, og som ganske og aldeles er i vores hænder.

Børnene, som ikke kan passe sig selv, og som er helt afhængige af, at vi giver dem, hvad de har brug for af tryghed og kærlighed.

En base, så de mere og mere kan gå ud og udforske verden omkring sig.

For at en lampe kan lyse, er der nogen, der må sætte stikket i, eller lade batteriet op.

Og hvis et barn skal trives og vokse, må dets voksne få det til at lyse.

Hvor vil jeg så lige hen med det?

Jo, jeg vil lige netop derhen, at også små børns batterier ind i mellem kan blive helt flade. Så flade, at de næsten ikke kan lyse.

For selv om det ofte er både sjovt, rart og udviklende at være i vuggestue eller børnehave, ja, så kan det også være både anstrengende og udmattende at være sammen med så mange hver eneste dag i ofte mange timer.

For nogen, nok især de helt små børn, er det desuden, uanset nok så søde voksne, ofte hårdt at undvære far eller mor det meste af dagen.

Tøffetid

Derfor har også de mindste børn brug for at holde pause fra en lang hverdag spækket med aktiviteter og gøremål.

Ganske som voksne har de behov for at slappe af, hvile sig og rekreere.

At holde en god lang ferie, hvor de ikke behøver at anstrenge sig eller gøre ret meget.

For at lyse skal de som lampen, have nogen, der sætter stikket i.

Men jeg tænker, at de for at lyse klarest, også skal have nogen, der hjælper dem med at trække stikket ud. Så de kan få lov til bare at være til.

Sådan at de må få love til bare at være derhjemme og tøffe rundt sammen med far, mor eller andre nære relationer.

At få lov til at have mange, lange dage, hvor de er sammen med deres voksne om det helt basale. Som blot kan være at tøffe lidt rundt, vaske op, slå græs og lave mad.

Eller at glo på en snegl, en mariehøne eller at bruge to timer på at gå til købmanden, fordi der er en tidsel eller et muldvarpeskud at undersøge på vejen.

At få lov til, at deres voksne giver sig tid til at sidde på en bænk eller en stol og være base for legen og bare fryde sig over, at barnet er til.

Selv om det at lave ingenting kan være ret udfordrende og ganske svært at gøre i disse travle tider. For vi ved jo aldrig, hvornår vi er færdige.

Men børn har om nogen virkelig brug for at lave det, der ser ud som ingenting. Og brug for at kede sig.

Og når børn får, hvad de virkelig har brug for, og som også indbefatter tid, ro og nærvær, ja, så kan de blive ladet op og dermed bedre lyse og stråle.

Og i grunden er tøffetid jo noget, de fleste har mulighed for at give vores børn.

Tøffetid og det ikke at gøre så meget, udelukker naturligvis på ingen måde, at det ikke også kan være herligt både at tage på ferier og at rejse med børn.

Men måske er det netop den tid, hvor vi lader tiden gå lidt i stå for både voksne og børn, at der i virkeligheden sker allermost.

Rigtig god ferie med det hele.